

вани структури, а чрез косинусовата зависимост в n -мерното Евклидово пространство. Косинусът в това пространство, чрез който се определя ъгълът, представлява отношение между скаларното произведение на двата вектора и произведението от техните дължини, или

$$\frac{\sum P_{i1}P_{i2}}{\sqrt{\sum P_{i1}^2}\sqrt{\sum P_{i2}^2}}.$$

За разлика от Евклидовото разстояние в числителите

на комплексните измерители K_s и K_c , скаларното произведение отразява пряко величините на самите относителни дялове на сравняваните структури и индиректно - техните разлики. Това произведение е точната математическа мярка за сходството или приликата между двете структури P_1 и P_2 . То е аналог на израза за съвместната вариация между два вариационни признака в числителя на коефициента r за праволинейната положителна корелация, когато $0 \leq r \leq 1$. Същото скаларно произведение е алтернативен аналог на Евклидовото разстояние d за различието между P_1 и P_2 . От своя страна, произведението от дължините на двата вектора в знаменателя на косинуса е точната математическа мярка за максималното им сходство според тяхната отдалеченост от равномерната структура. Именно чрез дължините на двата вектора, които зависят от местоположението на сравняваните структури спрямо равномерната, се отчита тяхното комплексно различие. Това различие обаче не се изразява пряко чрез относителните изменения, нито чрез формата за съвместни абсолютни и относителни изменения, както в измерителя $I_{\infty}(P, Q)$. Местоположението на сравняваните структури спрямо равномерната, от което произлиза и отбелязаното вече свойство на неравномерността, е валидно за всички останали измерители за структурни различия с изключение на тези за абсолютните изменения. По мое мнение това е една от основните причини за съществуването на тезата за абсолютни, относителни и комплексни структурни изменения. Следователно чрез своя косинус ъгълът е комплексна и по-съдържателна математическа мярка в сравнение с разстоянието d за абсолютните структурни изменения. Той е въведен за пръв път у нас в икономическите изследвания от Минасян (1980). В своята публикация същият автор е обосновал логически и математически предимствата на ъгъла, поради което тук не се спирам на тях.

По отношение на третото свойство на ъгъла Н. Янкова на стр. 30 в своята статия възразява срещу използването на понятията "пълна зависимост" и "пълна независимост", "по-зависими" и "по-независими" структури, "степен на зависимост" и "степен на независимост". Срещу тези понятия тя цитира на стр. 30 в своята статия две дефиниции за